FLORUS LUGDUNENSIS. RUPERTUS TUITIENSIS

Zwettl, Ende 12. Jh. Seite 127v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31662
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

Magnitudo nãq; filii et spc̃ sci pat̃ ē. sapi
entia patis & spc̃ sci. filii ē. pulcitudo patis et
filii spc̃ sci est. Quia g̃ magnitudine.
sapiã et pulcitudine participauit tes
te scriptã plus ceteris. phoc ipm̃ aliquati
nus claret. cui dictũ sic signaclin simili
tudinis. At ille uetoris cũ in tanto honore
esset non intellexit. & honorã utit in matiã
superbiendi. Nõ sufficit ei tanta largitas
creatoris. n̄ idem diceret ul̃ existimaret de
ipo quod de eo. n̄ appellaret ds. n̄ adorare
ab anglis ut ds. n̄ pdicaret et ipe in creat.
Negauit quippe dm̃ esse creatorẽ suũ. dixit
et se esse dm̃. Sic enim in psalmo supra memo
rato dũ sub noie pharaonis illi expbrando
dixisset dnis ds. ecce ego ad te pharao rex
egypti draco magne qui cubas in medio
fluminum tuorũ. statim sub unxit. mis
ē fluui et ego feci memet ipm̃. Qui enim
dicit ego feci memet ipm̃. dicit se esse increa
tũ. negauit dm̃ esse creatorẽ suum. Et
sub noie pncipis tyri dic̃ ide dnis ds cont
eũ. Leuatũ est cor tuũ & dixisti. ds ego
sum. et in kathedra di sedi. et dedisti cor
tuũ quasi cor di. ecce hoc ē mdatũ
um qd̃ iste diabolus genuit. cui patrem
hunc esse pnunciauit dnis ihc xpc̃ uitas et
ubum di audis dicens. Vos ex patre dia
bolo estis. et desidia patris uũ uultis fa
cere. ille homicida erat ab initio. & in uita
te non stetit. quia n̄ ē in eo. Cũ loquit mã
datũ exp̃ loquit. quia mdax ē et pat̃ ei.
sub auditur mdatũ. Hoc fuit initium
duelli pncipium etamnis. quod tale mda
tũ locutus est exp̃ is in quam. quia n̄ s
sesset habuit quom̄ dixit. ego feci memet
ipm̃. ds ego sum. Genitura ista cordis eius.
contraria ē genituie cordis uni & soluus
di. contraria ubo di. uitati di. Hoc ē ini
micitiarũ exordium. et iste inimicitie

5 expis

naturales sunt. Natalit quippe dissentiunt.
uitas et mdatũ. Vitas ē ubũ di. mdatium
nichil. Veruntam̄ istud nichil. istud consti
tuit ut qui aliquid erat. q̃ magnitudinis sa
pientie. et pulcitudinis mlt̃ũ habebat. ita
usus sit in altm̃. ut iã neq; magnus neq; sa
piens neq; pulcher posit esse ul̃ dici. Nepe
ado magnus esse desiit. ut sit quasi cinis. Nã
dabo te inquit dnis okerub in cinere sup
tiã. in conspectu omũ uidentiũ te. Sapi
ens esse desiit. nã pdidisti inquit dnis sapiã
tuã. Pulch̃ esse desiit. nã pollusti inquit
scificatio ẽm̃ tuã. Sz reuitam̄ ad ordinem.
Non dũ enim totũ auditum sacleguũ superbie
et quod ppetrauit. adhuc in illa magnitu
dine sapiã. et pulcitudine conspicuus. pp
q̃ & sic miser factus est. bonis ilt̃ expoliat.

Vbi mdax ille mdatũ illud locut
ē. ego memet ipm̃ feci. & ds ego
sũ. deliberauit adhuc apud se et ipo
sunt. dixit q̃ in corde suo. Ascendam
supaltitudinẽ nubiũ. simil̃ ero altissimo.
Nimirũ nubiũ noie certos omis anglos cog
nominauit. fortassis ob magnitudinẽ et
pulcitudinẽ sui. quia non parum erat in
oculis suis. tanto omis anglos semet ipo ui
liores uidicans. quanto nubes licet aliq
tenus candide ul̃ lucide. obscuriores sũt
pulcitudine luciferi. Lucifer ũ nãq; se uo
lebat habi. Vn̄ & cũ in ipo dic̃ ei. Quom̄
cecidisti de celo lucifer qui mane oriebaris.
Profecto quia ũ dixisse leg̃. ascendã supalti
tudinẽ nubium. ubide cũ expbratioẽ lu
cifer nuncupat. dat̃ intelligi quod certos
anglos in corde suo quasi nubes reputauit.
arbitrans de semet ipo quod esset tanq;
lux. qua nubes indigent ut illustrentur.
sz illud occurrit quod ibide utrũq; dixit.
supastrã di exaltabo solium meũ. erasceñ
dã supaltitudinẽ nubiũ. Ad quod dicẽ